

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce: Č.V.**, bytem ..., zastoupeného JUDr. Jaroslavem Vovsíkem, advokátem se sídlem Malá 6, Plzeň, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, za účasti osoby zúčastněné na řízení: M.K., bytem ..., zastoupený JUDr. Jiřím Bydžovským, advokátem se sídlem Plzeňská 719, Tachov, v řízení o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2016, č. j. ŽP/10058/16,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2016, č. j. ŽP/10058/16 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Tachov, odboru životního prostředí ze dne 23. 3. 2016, č. j. 711/2016-OŽP/TC, jímž byly podle § 31 odst. 4 a § 31 odst. 1 a 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, (*dále jen „zákon o myslivosti“*) změněny společenstevní honitby č. 28

Borovany, č. 24 Skviřín a č. 25 Stráž-pole. Žalobce požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

Žalobce předně uvedl, že v posuzovaném případě všechny tři honitby historicky vznikly před delší dobou, např. honitba Skviřín 11. 6. 2003 a Stráž - pole 7. 7. 2010, a postupně se měnily z režijních honiteb na honitby společenstevní. Honitby spolu sousedí v hranicích, které existovaly na základě původního rozhodnutí o jejich zřízení a dlouhodobě se neměnily. Z podnětu J.B. - honebního starosty Honebního společenstva Borovany, který též zastupoval další vlastníky, pak bylo zahájeno řízení o změně hranic honitby Borovany z důvodů, uvedených v § 31 odst. 4 a § 31 odst. 1, 2 zákona o myslivosti. Jednalo se tedy o návrh na změnu hranic honitby ze dvou možných zákonných důvodů. Prvním zákonným důvodem je změna vlastnictví honebních pozemků, které přímo sousedí se sousední honitbou a druhým důvodem je pak změna hranic jejich vyrovnáním, event. výměnou honebních pozemků, vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření. Ačkoliv se zjevně jednalo o dva důvody, které spolu nesouvisí, vedl správní orgán společné řízení o obou důvodech. Následně pak v důsledku změny hranic honitby z důvodů, uvedených v § 31 odst. 1 zákona, nastala situace, kdy honební pozemky žadatelů, které ne vždy dříve sousedily s honitbou Borovany, s ní začaly sousedit a v důsledku toho pak mohlo dojít ke změně honitby z důvodů žádosti vlastníků sousedních pozemků. Podle názoru žalobce pak správní orgán účelově předradil změnu hranic honitby podle § 31 odst. 1 před případnou změnou honitby podle § 31 odst. 4, a to účelově, aby ke změně v důsledku změny vlastnictví mohlo dojít, ačkoliv pro to splněny podmínky nebyly. Správní orgán přiřadil pozemky na žádost vlastníků, které byly v honitbě Skviřín nebo v honitbě Stráž - pole, ačkoliv některé z těchto pozemků s honitbou Borovany nesouvisely, tedy neměly společnou hranici. Dále pak byly přiřazené pozemky, které byly odděleny od sebe, pozemky jiných vlastníků, takže nesousedily navzájem a nemohly být přiřezávány z důvodů souvislosti pozemků téhož vlastníka. Aby bylo možno pozemky vlastníků, které nesouvisely s honitbou Borovany, začlenit do této honitby, musely být pozemky, které je oddělovaly a nepatřily ani do výměry honitby Borovany, ani vlastníků, jež o začlenění žádali, začleněny do honitby Borovany podle § 31 odst. 1, 2 zákona. Správní orgán přirozeně může vést společné řízení o dvou návrzích. Nemůže však oběma návrhům, kdy jeden závisí na druhém, vyhovět jedním rozhodnutím. Jestliže pozemky vlastníků nesouvisely s hranicemi honitby Borovany, nemohly být přiřazené. Jestliže nemohly být přiřazené, nemohlo probíhat vyrovnání hranice cestou autoritativního rozhodnutí, neboť tímto způsobem přiřezávané pozemky lze přiřadit pouze za podmínek, uvedených v § 31 odst. 1, 2 zákona. Podle tohoto ustanovení může orgán státní správy povolit změnu honitby vyrovnáním hranic, nebo výměnou honebních pozemků. Návrh na to je podáván ve smyslu § 31 odst. 2 zákona. Žalobce tvrdí, že posuzované rozhodnutí je účelové, kdy jeden z možných postupů je vyvoláván druhým s tím, že druhý vytváří podmínky pro první a naopak.

Žalobce opakovaně poukazoval na skutečnost, že pokud jsou přiřezávány pozemky nově nabyté za situace, kdy noví vlastníci mají pozemky již několik let ve svém vlastnictví před podáním žádosti o přiřazení, nelze přiřazení provést. V posuzovaném případě noví

vlastníci nabyli pozemky do svého vlastnictví od člena honebního společenstva - Pozemkového fondu ČR. Jedná se o vlastníky P., Ž. a L. Tyto pozemky podle údajů uvedených v příloze č. 3 rozhodnutí nabyli do svého vlastnictví před řadou let, v rozpětí let 2004 až 2007 a zčásti v roce 2010. Nově nabyté pozemky panem Ž. v roce 2014 p. č. 167 a 597 jsou svou rozlohou zanedbatelné. Od nabytí pozemků do vlastnictví členů honebního společenstva Skviřín uplynula řada let. Podle názoru žalobce má nový vlastník do 30 dnů od nabytí vlastnictví k pozemkům oznámit honebnímu společenstvu, že nechce být jeho členem, a že chce pozemky přidělit k jiné honitbě. Podle § 26 zákona o myslivosti převede-li člen honebního společenstva vlastnická práva k honebním pozemkům, které jsou součástí společenstevní honitby, nabyvatel pozemku se stává členem honebního společenstva za podmínek uvedených v § 26 zákona. V daném případě člen honebního společenstva Pozemkový fond ČR převedl vlastnictví k honebním pozemkům na jiného člena. Stanovisko žalovaného, či spíše prvoinstančního orgánu, že nově nabytým majetkem je každý pozemek, který změnil vlastníka po datu uznání honitby, a jsou tedy splněny podmínky pro přiřazení k jiné honitbě, není správné. Pokud by tomu tak bylo, postrádalo by smysl ustanovení § 26 odst. 1 zákona. Je skutečností, že v ustanovení § 31 odst. 4 zákona žádná lhůta uvedena není. Logické je proto, že by tato lhůta měla být shodná s ustanovením § 26 odst. 1 zákona, případně by měla být přiměřená. Neomezená lhůta by popírala smyslu § 26 odst. 1 zákona. Žalobce se domnívá, že rozhodnutí správního orgánu, jež je napadeno touto žalobou, není v souladu se zákonem, zejména s § 31 zákona, toto rozhodnutí je necitlivé a posiluje postavení jedné honitby na úkor druhých, ačkoliv pro to nebyly zákonné důvody. Toto rozhodnutí zasáhlo do práv honebních společenstev a honiteb nad míru nezbytně nutnou.

Žalobce dále doplnil žalobu o následující argumentaci. Předně se opětovně vyjádřil ke vzniku honiteb, když uvedl, že ve vztahu k historii jednotlivých honiteb je třeba doplnit, že honitba Stráž - pole vznikla 6. 4. 2006, nikoliv 7. 7. 2010. Honitba Skviřín byla změněna na společenstevní honitbu 11. 6. 2003, honitba Stráž - pole 6. 4. 2006, honitba Borovany dne 15. 5. 2003, přičemž poslední změny honiteb byly u honitby Stráž - pole 7. 7. 2008 a honitby Borovany 17. 3. 2005. Všechny tři honitby pak sousedily s vlastní honitbou Lesů České republiky č. 77, jejíž výměra poklesla pod 500 hektarů a byla přiřazená k honitbě Borovany, aniž byly odstraněny nevhodné hranice. Již tehdy měly být pozemky honitby Kosov rozčleněny mezi tři honitby, jež jsou předmětem tohoto řízení a hranice mohla vést po svážnici v lese. Správní orgán je oprávněn při změně vlastnických vztahů na základě vůle vlastníků nově začlenit pozemky z jedné honitby do druhé za předpokladu, že tak činí v souladu s ustanovením § 31 odst. 4 zákona o myslivosti. V posuzovaném případě však dle názoru žalobce správní orgán účelově předřadil změnu hranic podle § 31 odst. 1 zákona před změnou hranic honitby podle § 31 odst. 4. Důvodem této účelovosti byla změna podle § 31 odst. 4 zákona, pro kterou nebyly splněny podmínky. Následně pak v důsledku změny hranic podle § 31 odst. 1 zákona nastala situace, kdy honební pozemky žadatelů, které předtím ne vždy sousedily s honitbou Borovany, s ní začaly sousedit. Konkrétně odvolatel připomíná přiřazení podle § 31 odst. 4 zákona pozemků v katastru Boječnice vlastníka J. P., p.p.č. 192/12, p.p.č. 192/13, dále pozemky p. L. p.p.č. 252/2, p.p.č. 269/1, p.p.č. 269/2, pozemky P. Ž. p.p.č. 190/4, 192/10, 213/1, 213/2, 296/5, 805/3, 805/5, které dříve patřily do honitby Stráž - pole. Žádný z těchto pozemků nesousedil s honitbou Borovany a byly uprostřed pozemků účelově přiřazených podle § 31 odst. 1 zákona. Pro ilustraci tohoto tvrzení žalobce přikládá snímek pozemkové mapy, na kterém jsou barevně vyznačeny pozemky, jež jsou předmětem

příčleňování. Modré, žluté a fialové pozemky jsou příčleňovány podle § 31 odst. 4 zákona, zelené pozemky podle § 31 odst. 1 zákona. Této skutečnosti si povšiml i Krajský soud v Plzni ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí i NSS ve svém rozhodnutí o kasační stížnosti.

Pokud se jedná o přičlenění podle § 31 odst. 4 zákona, v rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR, č. j. 7 As 106/2013 je toto ustanovení kogentní s tím, že pozemek musí být přičleněn dle požadavků vlastníka a zákona nedává správnímu orgánu prostor pro správní úvahu. Takovýto pozemek se přičleňuje ke konci následujícího roku, ovšem pouze za předpokladu, že je podána žádost a že pozemek sousedí s honitbou, ke které je přičleňován. Názor správního orgánu, že každý pozemek, nabytý po uznání honitby, má být považován za nově nabytý a má být přičleňován, není podle názoru odvolatele správný. Změna hranic honitby není uznáním honitby samotné. Za situace, kdy dojde ke změně hranic honitby, vytvoří se hranice nové a sousední vlastníci mohou v tomto případě žádat o přičlenění podle § 31 odst. 4 zákona a proces přičlenění se pak stane nekonečným. Změny hranic lze provádět podle § 31 odst. 1, 2 zákona. Mají se provádět především dohodou, event. správním rozhodnutím, avšak pouze z důvodů řádného mysliveckého hospodaření. Jak bylo uvedeno již v žalobě, důvody řádného mysliveckého hospodaření nejsou s ohledem na rozsah zásahu dostatečným způsobem odůvodněny a není brán ohled na zásady řádného mysliveckého hospodaření honitby Stráž - pole a Skviřín. Posunutím hranic honitby Borovany na hranici až k silnici Boječnice - Bonětice vznikly pozemky na druhé straně silnice v honitbě Stráž - pole, které svou šířkou nedovolují umístění mysliveckého zařízení za situace, kdy zařízení musí být umístěno více jak 200 od hranic honiteb, jak je zřejmé z přiloženého plánu. Již v předchozím řízení v příloze k žalobě byla s přihlédnutím k řádnému mysliveckému hospodaření navrhována oboustranně přijatelná hranice. Účelovost přičleňování podle § 31 odst. 1 zákona je zřejmá, například z toho, že k honitbě Borovany z honitby Stráž - pole je podle § 31 odst. 4 zákona přičleňováno cca 10 a půl hektaru, zatímco podle § 31 odst. 1 zákona cca 45 hektarů.

Pro úplnost žalobce uvedl, že v příloze č. 2 správního orgánu prvního stupně jsou pozemky p.p.č. 805/2, 805/3, 805/4, 805/5 a 805/6 uvedeny jako pozemky v k.ú. Bonětice, ač má být uvedeno v k.ú. Boječnice.

Žalobce závěrem uvedl, že podle jeho názoru nebyly pozemky p.p.č. 727, 730 a 805/1 v k.ú.Boječnice dříve začleněny do honitby Stráž - pole. Totéž se týká části pozemků p.p.č. 192/5 a 192/11 tamtéž. Při vytváření honitby Stráž – pole (jak je zřejmé z rozhodnutí o uznání honitby ze dne 6. 4. 2006, č. j. 1164/2006-OŽP/206/1), tam nejsou začleněny, a nyní v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou vyčleňovány z honitby Stráž - pole a začleňovány do honitby Borovany, částečně podle § 31 odst. 1, 2 a částečně podle § 31 odst. 4 zákona - viz výrok rozhodnutí a jeho přílohy.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný předně vyjádřil svůj nesouhlas s tvrzením žalobce, že není možné vést řízení o změně honitby ze dvou různých důvodů. Není pochyb o tom, že předmětné správní řízení je kombinací obou možných postupů při změně honiteb, které současný zákon o myslivosti připouští. Žadatel navrhl jednak provedení změny honiteb podle § 31 odst. 4 zákona o

myslivosti v rozsahu pozemků, u nichž došlo ke změně vlastnictví, a současně s tím navrhl zarovnání nevhodné hranice honiteb, která by v důsledku takto provedené změny vznikla, a to postupem dle § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti. Způsob, jakým prvoinstanční správní orgán a posléze i žalovaný v řízení postupovaly, je podrobně popsán jak v rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, tak i v rozhodnutí žalovaného. Ostatně možnost projednání těchto postupů v rámci jednoho správního řízení nevyloučil ve svém rozsudku ze dne č. j. 7 As 106/2013 -40 ze dne 10. 10. 2014 ani Nejvyšší správní soud (dále jen „rozsudek NSS“), který navíc konstatoval, že usnesení o spojení věcí podle § 140 odst. 1 správního řádu nebylo třeba v takovém případě vydávat, neboť se jedná o jedno řízení o změně honiteb, a to ze dvou možných důvodů podle ust. § 31 zákona o myslivosti.

Žalovaný rovněž trvá na tom, že všech 90,1780 ha honebních pozemků uvedených v příloze č. 3 prvoinstančního rozhodnutí a tedy přiřčených k honitbě Borovany postupem dle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti je s touto honitbou souvislých, a to buď přímo či po vzájemné linii pozemků uvedených v této příloze. To znamená, že by všechny pozemky uvedené v této příloze bylo možné přiřčenit podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti i v případě, že by se žádné další pozemky uvedené v příloze č. 4 prvoinstančního rozhodnutí nepřičleňovaly. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z mapové přílohy vložené do spisu městského úřadu pod poř. č. 34, v níž je rozmístění jednotlivých pozemků (parcel) v terénu promítnuto do katastrální mapy. Z ní je patrné, že všechny pozemky se změnou vlastnictví splňují podmínku souvislosti ve smyslu § 2 písm. g) zákona o myslivosti s honitbou Borovany. Konkrétně žalobcem zmiňované honební pozemky jsou s honitbou Borovany souvislé po linii honebních pozemků p.č. 167/10, 167/14, 167/11, 164/14 a 164/15 (vše k.ú. Boječnice). S žalobcem lze sice souhlasit v tom, že mezi zmíněnými honebními pozemky se změnou vlastnictví se nachází i pozemky jiných vlastníků, nicméně vždy se jedná o pozemky svým charakterem odpovídající úzkému pozemkovému pruhu, který nepřerušuje souvislost honebních pozemků se změnou vlastnictví. Pro úplnost žalovaný dodává, že se touto otázkou podrobně zabýval v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, neboť námitka nesouvislosti honebních pozemků p.č. 269/1 a 269/2 v k.ú. Boječnice ve vlastnictví pana L. byla vznesena už v rámci odvolacího řízení. Žalovaný tedy nadále trvá na tom, že podmínka souvislosti všech pozemků se změnou vlastnictví uvedených v příloze č. 3 prvoinstančního rozhodnutí s honitbou Borovany byla naplněna a podmínky pro změnu honiteb Borovany, Skviřín a Stráž - pole podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti tudíž byly splněny. A proto i tvrzení žalobce, že postup dle § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti byl v řízení účelově předřazen změně dle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, se nezakládá na pravdě. Postup dle § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti naopak musel logicky následovat, neboť bylo třeba v souladu s právním názorem vysloveným v rozsudku NSS zohlednit honební pozemky, které následkem změny provedené podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti ztrácí územní souvislost s honitbou, jejíž byly doposud součástí (tj. jsou obklopené pozemky se změnou vlastnictví), a především zarovnat absolutně nevhodnou společnou hranici, která by nově vznikla pouhým provedením změny podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti. To se týká i honebních pozemků žalobce (p.č. 720 a 752/4 v k.ú. Bonětice), které byly předmětem takového zarovnání.

K námitce týkající se aplikace § 26 zákona o myslivosti co se týče lhůty k přiřčování nově nabytých pozemků, žalovaný sděluje, že nadále setrvává na svém názoru vysloveném v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, že zákon o myslivosti žádnou lhůtu pro podání

žádosti o změnu honiteb podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti nestanoví a existenci lhůty nelze dovodit ani s ohledem na znění § 26 odst. 1 zákona o myslivosti, jak se žalobce domnívá. Námitka shodného obsahu byla uplatněna už v rámci odvolacího řízení a žalovaný se s ní podrobně vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (str. 14 - 17). Na zde vyslovených závěrech žalovaný nadále setrvává a odkazuje na ně. Jen pro úplnost žalovaný připomíná, že jím vyslovený právní názor koresponduje s právním názorem opakovaně prezentovaným Ministerstvem zemědělství coby ústředním orgánem státní správy myslivosti.

Žalovaný se neztotožňuje ani s tvrzením žalobce, že žalobou napadené rozhodnutí je rozporné s ust. § 31 zákona o myslivosti, necitlivé, bez zákonných důvodů posilující postavení jedné honitby na úkor druhých, a zasahující do práv honebních společenstev nad míru nezbytně nutnou. Změnu navrženou podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti nebylo možné pro splnění všech podmínek odmítnout a prvoinstanční správní orgán nemohl tudíž postupovat jinak, než tuto změnu provést. Povolení změny navržené dle § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti už bylo jednoznačně logickým a nevyhnutelným krokem, což bylo dostatečně vylíčeno v odůvodnění obou správních rozhodnutí. Způsob, jakým bylo o žádosti na změnu honiteb Borovany, Skviřín a Stráž - pole podle § 31 odst. 4 a § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti rozhodnuto, lze mít podle názoru žalovaného za správný a zákonný.

Argument žalobce, že posunutím hranice honitby Borovany na silnici spojující obce Boječnice a Bonětice vznikne na druhé straně silnice v honitbě Stráž - pole území, kam nebude možné s ohledem na ust. § 45 odst. 1 písm. s) zákona o myslivosti umístit žádné myslivecké zařízení, považuje žalovaný za zástupný, neboť tak tomu bylo na značné ploše tohoto území i doposud (s ohledem na vzdálenost hranice honitby Bonětice). Navíc zásady řádného mysliveckého hospodaření rozhodně nelze redukovat na potřebu umísťovat myslivecká zařízení. Ostatně jakékoliv umísťování mysliveckých zařízení v honitbě Stráž - pole bude obecně činit problémy s ohledem na její nevhodný tvar tvořící jakýsi prstenec kolem honitby Bonětice. V této otázce je ale podle názoru žalovaného podstatné především to, že žádný z účastníků (včetně žalobce), zejména pak držitel a uživatel honitby Stráž - pole, tento či podobný argument v rámci správního řízení nevznnesl a neusiloval o úpravu podaného návrhu. Jelikož ani jeden z těchto účastníků, jichž se výkon práva myslivosti v honitbě Stráž - pole bytostně dotýká, prvoinstanční správní rozhodnutí nerozporoval ani formou odvolání, lze mít za to, že ani držitel a uživatel honitby Stráž - pole nové uspořádání hranic za zásah do řádného mysliveckého hospodaření v honitbě nepovažují. Stejně tak poukazuje-li žalobce na jakýsi návrh oboustranně přijatelné hranice předložený během předcházejícího soudního řízení (ten byl patrně uplatněn až v replice, kterou se však Krajský soud v Plzni už nezabýval - viz odůvodnění rozsudku č. j. 57 A 28/2012 ze dne 10. 10. 2013), pak měl především využít svého práva vyjádřit v řízení své stanovisko, navrhnout důkazy, popř. činit jiné návrhy. Žalobce ale na takový postup zcela rezignoval, proto jeho nynější tvrzení o možné lepší úpravě společné hranice lze považovat minimálně za opožděné.

Žalovaný nesdílí ani přesvědčení žalobce o účelovosti procesu přičleňování honebních pozemků podle § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti, které žalobce shledává v tom, že k honitbě Borovany je z honitby Stráž - pole přičleňováno postupem dle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti jen cca 10,5 ha, zatímco podle § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti cca 45 ha. Toto

vyplývá z uspořádání honebních pozemků v konkrétním místě a jejich hospodářského využívání, kdy žadatelem byla prokazatelně zvolena nejbližší možná hranice nejlépe odpovídající obecným zásadám tvorby honiteb. Opět je třeba v této souvislosti připomenout, že v průběhu správního řízení nebyl předložen žádný oponentní návrh, jak by měla nová společná hranice vypadat, popřípadě uplatněno jakékoliv nesouhlasné stanovisko s navrhovaným způsobem narovnání hranice.

Žalobci lze přisvědčit v tom, že v příloze č. 2 prvoinstančního správního rozhodnutí je u pozemků p.č. 805/2, 805/3, 805/4, 805/5 a 805/6 skutečně uvedeno chybně katastrální území Bonětice. Zjevně se ale jedná o pouhé administrativní pochybení, neboť v přílohách č. 3 a 4, v nichž jsou dotčené honební pozemky rozděleny podle způsobu přiřazení k honitbě Borovany, je kat. území přiřazeno správně. Navíc potencionální záměna pozemků mezi sousedními kat. územími nepřichází v úvahu, neboť v k.ú. Bonětice se pozemky s kmenovým parcelním číslem 805 vůbec nevyskytují. Tuto administrativní chybu prvoinstančního orgánu zjistil žalovaný až při sepisu tohoto vyjádření, ale nedomnívá se, že by na základě toho bylo prvoinstanční rozhodnutí nezákonné, neboť chybu je možné napravit postupem dle § 70 správního řádu.

Žalobce dále tvrdí, že enkláva tvořená zemědělskými pozemky p.č. 727, 730, 805/1 a částmi pozemků p.č. 192/5 a 192/11 (vše k.ú. Boječnice), která dle mapových podkladů obsažených ve spisu doposud tvořila klín zabíhající do honitby Borovany východně od obce Boječnice, nebyla součástí honitby Stráž - pole a nyní jsou prvoinstančním rozhodnutím zmíněné honební pozemky z této honitby vyčleňovány a začleňovány do honitby Borovany. K tomu žalovaný sděluje, že po celou dobu správního řízení vedeného od konce roku 2009 bylo uvažováno s takovou stávající hranicí honiteb Borovany a Stráž - pole, z níž při svém dokazování vycházel i prvoinstanční správní orgán a která je coby hranice původní vyznačena i v příloze č. 5 prvoinstančního rozhodnutí. Žádný z účastníků po celou dobu řízení tuto hranici nerozporoval, resp. nenamítl, že stávající uspořádání obou honiteb je odlišné. Žalobce tuto námitku neuplatnil ani v odvolacím řízení a žalovaný se proto s touto námitkou nemohl vypořádat.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s. ř. s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

Žaloba není důvodná.

Podle § 31 odst. 1 zákona o myslivosti platí, že „*vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření, může orgán státní správy myslivosti povolit změnu honitby vyrovnáváním hranic nebo výměnou honebních pozemků (dále jen "změna honitby"). Při změně honitby se nepřihlíží k územním hranicím obcí, okresů nebo krajů a výměry směřovaných pozemků nemusí být stejné.*“

Podle § 31 odst. 4 téhož zákona platí, že „*změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádá vlastník honebních pozemků, provede orgán státní správy myslivosti vždy k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž vlastník o úpravu požádal.*“

Žalobce předně namítá, že prvoinstanční orgán, resp. žalovaný pochybili, když do honitby Borovany začlenili postupem podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti pozemky p. č. 192/12, 192/13, 252/2, 269/1, 269/2, 190/4 (správně je 192/4), 192/10, 213/1, 213/2, 296/5 (správně je 269/5), 805/3 a 805/5, to vše v k. ú. Boječnice, neboť citované pozemky s honitbou Borovany nesouvisí. Soud tento názor nesdílí, naopak podle jeho mínění z mapových podkladů, které jsou obsaženy ve správním spisu, vyplývá jednoznačná územní souvislost shora uvedených pozemků s územím honitby Borovany. Daný závěr soud opřel zejména o mapové podklady, které jsou založeny ve správním spisu na č. l. 34 a 35, ve spojení s přílohami č. 3 a 4 prvoinstančního rozhodnutí. Z mapového podkladu č. l. 34 je dobře patrná souvislost všech pozemků, které byly předmětem žádosti o změnu honitby podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, s honitbou Borovany – pozemky mající podobu bílých pásů, které oddělují žlutě, oranžově a fialově zbarvené pozemky přičleňované k honitbě Borovany, totiž představují úzké pozemkové pruhy, které nejsou s to přerušit souvislost mezi pozemky jimi spojenými ve smyslu § 2 písm. g) zákona o myslivosti, podle něhož platí, že „*souvislými honebními pozemky jsou takové honební pozemky, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jimi spojenými; za takové pruhy se nepovažují dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami.*“ Z přílohy č. 4 prvoinstančního rozhodnutí (obsahující výčet pozemků přičleněných k honitbě Borovany podle § 31 odst. 1 téhož zákona včetně uvedení druhu pozemku a způsobu jeho využití) je zároveň zřejmé, že ani jeden z pozemků majících podobu bílých pásů v mapovém podkladu č. l. 34 a okrově zbarvených pásů v mapovém podkladu č. l. 35 není *dálnicí, silnicí dálničního typu, přehradou či letištěm se zpevněnou plochou*, tj. pozemkem způsobným narušit souvislost shora citovaných pozemků (stejně poznatky ostatně vyplývají i z podkladů, které žalobce připojil k doplnění žaloby).

Na základě těchto úvah je rovněž nezbytné odmítnout žalobcovi námitky opírající se o tvrzení, že se strany správních orgánů došlo „*k účelovému předřazení změny hranic podle § 31 odst. 1 zákona před změnou hranic honitby podle § 31 odst. 4.*“ Rozhodl – li prvoinstanční orgán o přičlenění pozemků dotčených změnou vlastnictví k honitbě Borovany podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti (jak již soud uvedl shora, tyto pozemky souvisejí s danou honitbou), rozhodl zároveň o návrhu na změnu honitby podle § 31 odst. 1 téhož zákona, neboť změna honitby z tohoto důvodu byla v žádosti navrhována a zároveň byla odůvodnitelná zásadami řádného mysliveckého hospodaření, což prvoinstanční orgán srozumitelně vysvětlil na straně 6 svého rozhodnutí, když uvedl, že „*z uvedených map dále*

vyplývá, že začleněním honebních pozemků se změnou vlastnictví vzniká velmi členitá a často v terénu nezřetelná hranice, nacházející se vesměs uprostřed zemědělsky obdělávaných pozemků. Současné zarovnání hranice v souladu s ust. § 31 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti je proto docela logické.“ Právě zásady řádného mysliveckého hospodaření jsou určujícím kritériem pro změnu hranic honitby podle § 31 odst. 1 zákona o myslivosti, ze samotné skutečnosti, že výměra pozemků přiřčovaných k honitbě Borovany na základě tohoto ustanovení přesáhla výměru pozemků přiřčovaných podle § 31 odst. 4 téhož zákona, nelze podle názoru soudu v žádném případě vyvozovat účelovost takového přiřčení, jak činí žalobce v doplnění žaloby.

Žalobce dále zpochybnil naplnění podmínek pro změnu honitby podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti. Podle jeho názoru je vlastník pozemku, u něhož došlo ke změně vlastnictví, k podání návrhu na změnu honitby omezen třicetidenní lhůtou počítanou od okamžiku nabytí vlastnického práva, která v projednávané věci marně uplynula, a to s ohledem na § 26 odst. 1 téhož zákona, jenž stanoví, že „převede-li člen honebního společenstva vlastnické právo k honebním pozemkům, které jsou součástí společenstevní honitby, jeho členství v honebním společenstvu zaniká; nabyvatel těchto pozemků se stává členem honebního společenstva, pokud do 30 dnů ode dne vzniku jeho vlastnického práva neoznámí písemně honebnímu společenstvu, že s členstvím nesouhlasí.“ Soud k tomu konstatuje, že žalovaný pečlivě a podrobně popsal důvody vyvracející shora uvedený právní názor žalobce (viz. strany 14 - 16 napadeného rozhodnutí), zejména přesvědčivě vysvětlil podstatu rozdílu mezi instituty změny honitby a členstvím v honebním společenstvu. V tomto směru nebylo třeba žalovanému cokoli vytknout, a soud tak v tomto směru plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130 (k dispozici na www.nssoud.cz), podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“]. Jako určité doplnění ve vztahu k podmínkám pro změnu honitby podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti soud uvádí, že ze znění příslušného ustanovení toliko vyplývá, že aby mohlo dojít ke změně honitby, musí dojít ke změně vlastnictví k pozemku až poté, co honitba, z níž se příslušný pozemek odděluje, vznikla. Tato podmínka byla přitom v projednávané věci splněna, neboť honitba Skviřín vznikla dne 11. 6. 2003 a honitba Stráž – pole vznikla dne 14. 7. 2006, přičemž žadatelé o změnu honitby podle § 31 odst. 4 mysliveckého zákona nabyli pozemky, které jsou součástí těchto honiteb, a jenž mají být přiřčeny k honitbě Borovany, až po výše uvedených datech, jak je zřejmé z přílohy č. 3 prvoinstančního rozhodnutí (žalobce zároveň časové okamžiky nabytí předmětných pozemků nijak nezpochybňuje).

Soud se dále neztotožnil s námitkou žalobce, jíž zpochybňuje vymezení a odůvodnění západní hranice honitby Borovany po silniční komunikaci Boječnice – Botěnice. Prvoinstanční orgán západní hranici odůvodnil následujícím způsobem „západní část hranice bude tvořit poměrně frekventovaná silnice II/200 z Boru do Horšovského Týna – bude se jednat o hranici v terénu nanejvýš zřetelnou a mysliveckou. Současně bude mnohem lépe eliminovat vznikající škody zvěří na zemědělských plodinách v blízkosti dosavadní nevhodné

hranice jdoucí po rozhraní zemědělských a lesních pozemků (...).“ Soud s citovaným odůvodněním hranice souhlasí, podle jeho názoru zmiňované výhody takto vymezené hranice jednoznačně převyšují žalobcem tvrzenou nemožnost umisťovat myslivecká zařízení v zanedbatelné části honitby Stráž – pole (a to zvláště za situace, když prvoinstančním orgánem provedené vymezení hranice honiteb držitel dané honitby, jehož práv se změna hranic dotkne, nijak nerozporuje).

Jestliže žalobce upozornil na nesprávné označení katastrálního území, v němž jsou obsaženy pozemky p. č. 805/2, 805/3, 805/4, 805/5 a 805/6, když v prvoinstančním rozhodnutí je uvedeno katastrální území Bonětice namísto Boječnice, pak soud k tomu dodává, že ze samotné reakce žalobce je zcela zjevné, že tato chyba v psaní nemohla vyvolat pochybnosti o tom, co je předmětem řízení, proto dané pochybení nemůže způsobit nezákonnost rozhodnutí, k nápravě postačí využití postupu předvídaného správním řádem pro odstranění zjevných nesprávností vyhotovení rozhodnutí.

Konečně soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, na jejímž základě zpochybnil začlenění pozemků p. č. 727, 730, 805/1, 192/5 a 192/11, to vše v k. ú. Boječnice, do honitby Stráž – pole. Soud předně uvádí, že žalobce se své námitce omezil toliko na obecné tvrzení, soudu nepředestřel skutkovou verzi reality, která by se jevila jako věrohodná a která by se mohla stát předmětem dokazování (například by se jednalo o uvedení konkrétních okolností, z nichž by vyplývalo, že shora citované pozemky jsou součástí jiné honitby než Stráž – pole, když z obsahu správního spisu, zejména mapových podkladů, tato varianta nijak nevyplývá). Žalobce rovněž nevymezil, v čem by se měl být tvrzeným nezařazení předmětných pozemků do honitby Stráž – pole dotčen na svých veřejných subjektivních právech, když není vlastníkem ani jednoho z citovaných pozemků.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 27. září 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.